

Αίτηση αναίρεσης της Sergio Rossi SpA κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου, της 1ης Μαρτίου 2005, στην υπόθεση T-169/03, Sergio Rossi SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2005

(Υπόθεση C-214/05 P)

(2005/C 182/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Sergio Rossi SpA, εκπροσωπούμενη από τον A. Ruo, δικηγόρο Alicante (Ισπανία), άσκησε στις 17 Μαΐου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 1ης Μαρτίου 2005, στην υπόθεση T-169/03, Sergio Rossi SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η αναρροσείουσα ζιτεί από το Δικαστήριου:

- να αναίρεσει στο σύνολό της την αναρροσισβαλλόμενη απόφαση, λόγω παραβάσεως των άρθρων 8 και 73 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου (*) και των άρθρων 44 και 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου·
- επικουρικώς, να αναίρεσει μερικώς την αναρροσισβαλλόμενη απόφαση, μόνον όσον αφορά την καταχώριση του σήματος SISSI ROSSI για τα εξής προϊόντα: «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος»·
- ακόμα επικουρικότερα, να αναγνωρίσει το δικαίωμα προσκομίσεως αποδείξεων, να αναίρεσει στο σύνολό της την αναρροσισβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει τη διαφορά ενώπιον του Πρωτοδικείου προκειμένου αυτό να εξετάσει τις αποδείξεις που κριθήκαν απαράδεκτες ή, εναλλακτικώς και δυνάμει του δικαιώματος του ενδιαφερομένου να διατυπώσει την άποψη του, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 73 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, να αναπέμψει τη διαφορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ προκειμένου αυτό να ορίσει προθεσμία στην αναρροσείουσα για να διατυπώσει την άποψη της·
- δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 2ας Μαΐου 1991, να καταδικάσει το αναρροσισβλήτο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η αναρροσείουσα υποστηρίζει ότι η αναρροσισβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω παραβάσεως των ακόλουθων διατάξεων:

- Άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, στο μέτρο που η αναρροσισβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει αιτιολογία σχετικά με το κύριο αίτημα της προσφυγής.
- Άρθρο 44.1 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, στο μέτρο που οι αποδείξεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα

κριθήκαν απαράδεκτες, ενώ θα έπρεπε να γίνουν, κατά τη γνώμη της, δεκτές. Επικουρικώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, στο μέτρο που, κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, δεν παρασχέθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να εκθέσει την άποψη της ως προς την ομοιότητα ή μη ομοιότητα των επιδικών προϊόντων.

- Άρθρο 8 του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, στο μέτρο που τα σήματα Miss Rossi και Sissi Rossi πρέπει να θεωρηθούν ασυμβίβαστα μεταξύ τους. Συγκεκριμένα, προϊόντα όπως οι «τσάντες για κυρίες» και τα «υποδήματα για κυρίες» πρέπει να θεωρηθούν παρόμοια, ομοίως δε και τα σήματα αυτά καθαυτά. Λόγω της ομοιότητας τόσο των προϊόντων όσο και των σημάτων, πρέπει να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των σημάτων δυνάμει της διατάξεως αυτής.

(*) Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 11, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2005

(Υπόθεση C-218/05)

(2005/C 182/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους K. Simonsson και C. Loggi, άσκησε στις 17 Μαΐου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζιτεί από το Δικαστήριου:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/59/ΕΚ (*) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002, για τη δημιουργία κοινοτικού συστήματος παρακολούθησεως της κυκλοφορίας των πλοίων και ενημερώσεως και την κατάργηση της οδηγίας 93/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ή, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 29 της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.